

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Tisza István

Idő

1921

Személy

Szerző:

Cím: Tisza emléklakoma

Forrás:

3p. Philip.

3p.

1921. VI. 4.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Tisza-emléklakoma.

A volt m. kir. debreceni 2-ik honvéd huszárezred tisztikara június 2-án, annak a napnak évfordulóján, a melyen néhai Tisza István gróf az ezred parancsnokságát átvette, emléklakomát rendezett az Országos Kaszinó sárga termében, a melyen Flohr János tábornok, volt ezredparancsnok és Ujfalussy Gábor ezredes vezetése alatt megjelent a tényleges, tartalékos és népfölkelő tiszteken kívül a nemzeti hadsereg számos tábornoka és törzstisztje, valamint a Tisza István Emlékbizottság több tagja Beöthy Zolt vezetésével. Az asztalfőn Beltiska Sándor honvédelmi miniszter ült, jobbján Ráday Gedeon gróf belügyminiszter, Horthy István altábornagy stb.

A lakoma során Tóthváradny Asboth István huszárezredes a következő szép beszéddel emlékezett meg az ezred megdicsőült parancsnokáról:

— Nagyméltósága Miniszter ur, mélyen tisztelt Uraim! A volt 2-ik honvéd huszárezred tisztikara nevében a legmélyebb tisztelettel van szerencsém az urakat üdvözölni és megköszönni, hogy megjelenésükkel mai bajtársias összejövetelünket megtisztelték. Egy gondolat, szívünk érzelmeinek egy és ugyanazon megnyilatkozása hozott mindannyiunkat össze: Tisza István gróf szeretett és felejtethetetlen ezredparancsnokunk dicső emlékének a legmélyebb tisztelet és kegyelet szavaival hódolni.

— Midőn 1917-ben a legfelsőbb elhatározás az ország legelső férfiát, Tisza István grófot saját kívánságára a hadrakelt sereghez és így a volt II. honvéd huszárezredhez helyezte át — melynek később ezredparancsnokává nevezte ki — mi katonák, e nagy kitüntetés megnyilvánulására büszkék voltunk és örültünk. De joggal is, mert az ország nagy miniszterelnöke, a hazáját mindenekfelett szerető hű fia, az erély, a tetterő, a férfias vitézség mintaképe szállott le személyében ezredünkhez. Fájdalom, de már régen tudjuk és érzi az ország minden magyarja, hogy ez hazánk sorsának gyászos szomorú fordulópontját jelentette. Miként a

felkorbácsolt tenger viharával küzdő hajó kormányára, az edzett és tapasztalt kormányos kezétől haladva, nemzetünk újra feltámadhat.

— Ma, midőn emlékének legnagyobb kegyelettel hódolunk, az a szent elhatározás irányítsa tovább tetteinket, hogy ha e nagy férfi elveinket, a haza fenntartására irányuló tetteinek példáját követjük, meggyőződés, hogy országunk határai ismét ott lesznek, a hol voltak Tisza István gróf kormányzása alatt. E remény és meggyőződés legyen maradandó kötelességünk, hogy e nagy halottunk tetei és emléke állandó buzdítónk legyen nekünk és utódainknak, mint igazi példaképe a hazáját rajongásig szerető hű magyarnak. Emléke örökké éljen közöttünk!

Majd Beöthy Zolt, az Országos Tisza István Emlékbizottság elnöke szólalt fel: Köszöni nemcsak a kedves vendégszeretetet, hanem különösen a megható hűséget Tisza István nagy emléke iránt. Az igazán nagyoknak igazi nagyságát hirdeti mindig, ha intézmények, melyekkel életük során vonatkozásban állottak: ezt a kapcsolatot hiven, kegyeletesen, büszkén őrzik, s mintegy erkölcsi erőforrásuknak érzik. Kegyeletök nemes és termő magvakat hint szerte az emberek és nemzetek szívébe. Együtt fölemelkedve és szorongva érezzük mindnyájan magyarak, hogy Tisza István gondviselésünk utolsó áldása volt, ha megértjük és követjük; ha pedig nem, akkor utolsó ítése hozzánk. Az ő volt nemes bajtársainak rendíthetetlen, szent hűsége is kitűnő mértékben járul hozzá, hogy nemzetünk megértse és kövesse nagy vezérét és vértanúját, hogy pályáját és emlékét áldásnak érezze és vallja a magyar jövő, a boldog magyar jövő. Mint ennek a jövőnek munkatársait, éljék a vendéglátó tisztikart.

— Így keletkezett a nagy kasztrófa, melynek első áldozata Tisza István gróf volt. Kérdőlvén az ország egyedülj támasza, a továbbiak már csak következmények voltak. Mélyen tisztelt uraim! Tisza István gróf halála a legnagyobb veszteség, a mit eseményekben gazdag korunk feltűnethet. A hadsereg hős katonáját, ezredünk jövőjét, igaz barátját, az ország pedig leghűbb támaszát gyászolja benne. Hogy mi volt Tisza István gróf életében az országnak, azt tudják munkatársai és hívei, benne látva igazi védőbástyáját a független Magyarországnak. De fájdalom, gyűlölettől elvakult ellenségei is érezték nagyságát és tudván, hogy míg ő él, aljas céljaikat el nem érhetik, ezért esett áldozatul hazánk legnagyobb magyarja, a mártíromság hősi halálával. De lelke él és ezen át élete, tettei, munkássága,